

፲፫

ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎችን ስለ ማስተማር

ዕውቀትን ማጣት

እስከዚህ ድረስ መጽሐፍ ቅዱስን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዴት አድርገን ማስተማር እንዳለብን ማጥናት ችለናል። ቀጥሉን ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስን ወደ ቤተ ክርስቲያን ለማይመጡ ሰዎች እንዴት ልናስተምራቸው እንደምንችል እንመለከታለን። ዓላማችን በላምንት አንድ ቀን የጥናት ክፍለ ጊዜ ማዘጋጀት ነው። ይህም ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ወንጌልን አብራርተን እንድናስተምር ያስችለናል። ታዲያ ይህን የመሰለውን የጥናት ክፍለ ጊዜ ከመጀመራችን በፊት በጥናቱ ላይ የሚላተፉ ሰዎችን ማግኘት ይኖርብናል። ይህ ምናልባት ቀላል አይሆንም ይሆናል።

ብዙ ሰዎች ሃይማኖት እንደሌላቸው ቢናገሩም እንኳ አንድ ዐይነት እምነት በውስጣቸው ሊኖር ይችላል። ይህም የሰው ልጅ የተፈጥሮ ባሕርዩ እንደ ሆነ ያመለክታል። በመሠረቱ ሰዎች በእግዚአብሔር ቢያምኑም ባያምኑም ስለ ሃይማኖት አጥርተው መናገራቸውን ይጠራጠራሉ።

ይህም የሚታየው በሰም ክርስቲያን በሆኑ አገሮች ውስጥ ጭምር ነው። ብዙ ሰዎች ስለ መንፈሳዊ ነገሮች ማወቅ እንዳለባቸው ይሰማቸዋል፤ ችግሩ ግን ሊረዷቸው የሚችሉትን ሰዎች ለመጠየቅ አይደፍሩም፤ ቢጠይቋቸውም አልፎ አልፎ ነው። ስለ ክርስትና አጥጋቢና ጠቃሚ የሆነ መረጃ የሚገኘው ከቤተ ክርስቲያንና ከመጽሐፍ ቅዱስ ነው። ቢሆንም ብዙ ሰዎች ይህን ማድረግ አይፈልጉም። እነዚህ ሰዎች ስለ ቤተ ክርስቲያንና ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ያላቸው እስተላላብ በጣም እናሳ ስለ ሆነ የፈለጉትን ጠይቀው መማር አይችሉም። ሆኖም እንዲህ ካሉ ሰዎች ጋር ጓደኝነትን ብንመሠርተና ስለ ክርስትና ብንገልጽላቸው ፈቃደኞች ሊሆኑ ይችላሉ።

ወዳጅነትን መመሥረት

ችግሩ ብዙ ክርስቲያኖች ክርስቲያን ካልሆኑ ሰዎች ጋር መወዳጀትን ይፈሩታል። የኢየሱስን ሕይወት ስናጠና ግን ምን ማድረግ እንዳለብን ማለፊያ መመሪያ ሊሰጠን ይችላል። ስለሆነም የክርስትና ሕይወታችንን ሳናዋርድ፣ የሕይወት መመሪያዎቻችንን እሳልፈን ሳንሰጥ፣ የወንጌልን ክብር ዝቅ ሳናደርግ ልናገለግል እንችላለን። ከሰዎች ጋር እንዴት አድርገን መወዳጀት እንደምንችል ለማስተማር ይህ መጽሐፍ ስፍራው አይደለም፤ ሆኖም ሰዎችን ወዳጆች ለማድረግ የሚፈለገውን መሥዋዕትነትን መክፈል አለብን። እንዲህ ማለትም ከልባችን

አስበንበት ሰዎች ወደ ጌታ እንዲመጡ ለመርዳት እንጂ የመስበክ ዕድል ለማግኘት ጎብረት እንፍጠር ማለት አይደለም። ራሳችንን ክርስቲያን ካልሆኑ ሰዎች በመለየት ፈንታ ወዳጆቻቸው እንሁን። ጌታ ኢየሱስ «የገጢአተኞች ወዳጅ» እንደ ሆነ ይታወቅ ነበር፤ ይህ ድርጊት በሃይማኖት እክራሪዎች ዘንድ የተነቀፈ ነበር፤ በአንጻሩ ግን ሰዎችን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ያመጣ ኢየሱስ እንጂ ከሳሾቹ አልነበሩም፤ (ማቴ 11፡19 ፣ 21፡31)።

ሰዎችን ወዳጆቻችን ለማድረግ በምንነሳበት ጊዜ የሕይወታችንን ሁኔታና አካሄዳችንን ማስተካከል ይኖርብናል። ለማድረግ በምንፈልጋቸው ነገሮች ዙሪያ ሕየወታችንን ከማደላደል ይልቅ ከሌሎች ጋር ለመስማማት መሥዋዕትነትን መክፈልና መለወጥ ይኖርብናል። ሰዎችን ለመርዳት ከምናደርገው ጥረት ሌላ እነርሱም እንዲረዱን ልንጠይቃቸው እንችላለን። ሰዎች እኛ ብቻ በተከታታይ መልካም ነገር በናደርግላቸው፣ እነርሱ ግን እንዲያደርጉልን ዕድል ባንሰጣቸው ይጠራጠሩናል። ስለዚህ እነርሱን ወዳጆቻችን ለማድረግ መጣር ያለብን እኛ ብቻ ሳንሆን እነርሱም ለእኛ የሚቻላቸውን እንዲያደርጉ መስማማት ያስከናወናል።

እንዳንድ ጊዜ እነዚህን የወዳጅነት ሁኔታዎች እንዴት አድርገን እንደምንጀምር አናውቅም። አንዱ መንገድ በጎብረተሰቡ ቡድኖች ውስጥ መግባትና በተግባር አንቅስቃሴዎች ውስጥ መሳተፍ ነው፤ በትምህርት ቤቶች፣ በጤና ጉዳዮች፣ በስፖርት፣ በባህላዊ አንቅስቃሴዎችና በማኅበራዊ ተግባራት ሁሉ መሳተፍ ይቻላል። ደግሞም ከጎረቤቶቻችን፣ ከዘመዶቻችንና ከሥራ ባልደረቦቻችን ጋር ወዳጅነትን መመሥረት እንችላለን።

ሁላችንም ራሳቸውን ያልሰጡ፣ እንዲያውም ወንጌልን የማያውቁ ክርስቲያኖች የሚገኙባት ቤተ ክርስቲያን አባላት ነን። አብያተ ክርስቲያን ቤተ ክረስቲያን አልባ ከሆኑ ቤተ ሰቦች የመጡ ወጣቶችና ልጆች የሚሳተፉባቸው ሳምንታዊ ፕሮግራሞች አሏቸው፤ እኛም ከወላጆቻቸው ጋር ትውውቅ መጀመርና ጓደኝነትን መመሥረት እንችላለን። እነዚህ ሰዎች ቤተ ክርስቲያን ለልጆቻቸው በምታደረገው አገልግሎት ደስተኞች ናቸው፤ ንቃቱ ካለን በቤታቸው ማነጋገር የምንችልባቸው ዕድሎች አሉን። በበኩላችን በምናደርገው ጸሎትና ትጋት ጭምር ባጭር ጊዜ ውስጥ ጎብረታችን ይመሠረታል። በምናዳበረው ወዳጅነትና መግባባት አማካይነት ቀስ በቀስ በቤታቸው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት መጀመር እንችላለን።

በመነጋገር ላይ ያለው ወንጌልን በመካፈል ፅንሰ ሐሳብ ለአንድ ጊዜ በተገኘ ዕድል እዚህና እዚያ መመስከር አለብን አይደለም። ስለእምነታችን መናገር መወላወል አለብን ማለትም አይደለም። እንዲያውም ስለ እምነታችን በቀጥታ መግለጽና ከተቻለም ለወዳጆቻችን ስለ ድነት በቀላሉና በግልጽ የሚያስተምር መጽሐፍ መስጠት አለብን። (እንዲህ ካሉት መጻሕፍት አንዱ «የክርስቲያን እምነት» ከገጽ118-119 ይመ)። ይህም የረጅም ጊዜ ዓላማችን ሲሆን፦

በሚመደቡት ሳምንት ስለ ክርስትና መሠረታዊ ዕውቀት በመናገር በትዕግሥትና በጥንቃቄ የምንጓዝበት ጊዜ ነው። ትምህርቱን የምንሰጥበት መላሪያ መጽሐፍ ቅዱስ ነው።

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ክርስቲያን ባልሆኑ ሰዎች ቤት

ወንጌልን ለማሰራጨት ስለሚያስችሉን መመሪያዎችና ዘዴዎች፣ እኛም ለሥራው ራሳችንን በመንፈስና በተግባር እንዴት እንደምናዘጋጅ ብዙ ተጽፏል። ስለ ሆነም አንባቢዎች ወንጌልን በግል ለሰ ማሠራጨትም ይሁን ስለ ቤተ ክርስቲያን እንቅስቃሴ እነዚህን የመሰሉ ጽሑፎች ቢመለከቱ ይጠቅማቸዋል። በዚህ ምዕራፍ ውስጥ በነዚህ ጉዳዮች ላይ በዝርዝር ለመነጋገር ሳይሆን መጽሐፍ ቅዱስን ላላመኑ ሰዎች ስለምናስተምርበት መንገድ ትኩረት ለመስጠት ነው።

ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ጥናት በምናስብበት ጊዜ «የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት» ብለን በዚህ ርዕስ ለወዳጆቻችን ልንነግራቸው አያስፈልገንም፤ አንድ ለየት ያለ ስም ልናወጣለትም አይገባም፤ ምክንያቱም ሰዎች ወደ አንድ ዐይነት ሃይማኖት ሊያስገቡን ነው ብለው እንዲጠረጥሩን እንፈልገንም። ብዙ ሰዎችም ራሳቸውን አሳልፈው በመስጠት ክርስቲያን ያልሆኑበት ምክንያት ስለ ክርስትና እምነት የሚያውቁት ትንሽ ከመሆኑ የተነሣ መሆኑን ስለሚገነዘቡ ልናካሄደው ስለሰብነው ጥናት ብንገልጽላቸው ደስተኞች ናቸው። አንድ መጽሐፍ አብረውን ካጠኑ በኋላ ክርስትና ምን ማለት እንደሆነ ራሳቸው እንዲደርሱበት እንሻለን።

ጥናቱ በሳምንት አንድ ጊዜ፣ ለስድስት ሳምንታት የሚቀጥል መሆኑን ለሰዎች ልናሳውቃቸው ይገባል፤ ይህን ሲገነዘቡ በጊዜ ባልተወሰነ ጥናት ውስጥ ታስረው የሚቆዩ አለመሆናቸውን ያረጋግጣሉ። እያንዳንዱ ጥናት ለአንድ ሰዓት ብቻ ይሰጣል። የሰዎቹ ፍላጎት እያደገ ሲሄድና በጥናቱ ወቅት የሻይ ግብዣ ካለ ከአንድ ሰዓት በላይ ሊራዘም ይችላል።

የሚቻል ከሆነ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናቱን ገና ክርስትናን ባልተቀበሉ ሰዎች ቤት ውስጥ መምራት ይቻላል። እንዲያውም ጥናቱ በቤታቸው ውስጥ ቢካሄድ ያለሥጋት ሊያጠኑ ከመቻላቸውም በላይ ጊዜ ላያባክኑ መገኘት ይችላሉ። የጥናት ቡድኑ አባላት ጥቂት መሆን አለባቸው፤ የተጋቡ ሰዎች የሚገኙበት ከሆነ ጥናቱን መጀመር የሚቻለው ባሉች በጥናቱ ላይ ሊገኙ ከቻሉ ነው። ይህን ስናደርግ ወንዶቹ ከጥናቱ እንዳይቀሩ፣ በባልና በሚስት መካከል ችግር እንዳይፈጠር እንጠብቃለን።

ለላው ማረጋገጥ ያለብን የጥናት አባላቶቻችን ቤታቸውን ትንሽ ቤተ ክርስቲያን አድርገን እንዳንጠቀምባቸው ነው፤ ስለሆነም በቤቱ ውስጥ ጸሎት፣ መዝሙር፣ የሃይማኖት መግለጫ፣ ስርዐተ ኑዛዜ አይደረግም፤ ጥያቄ አይጠየቁም፤

መልስም አይመልሱም፤ የፈተና ወረቀትም አይቀርብላቸውም። ዐላማችን ሰዎችን ጥያቄ በመጠየቅና ዕውቀታቸውን በመፈተን መያዝ ሳይሆን በመጽሐፍ ቅዱስ ተጠቅመን ወንጌልን ግልጽና ቀላል በሆነ መንገድ ማስተማር ነው።

ወንጌልን የሚያብራራ መጽሐፍ

የክርስቲያንን እምነት ደረጃ በደረጃ ከሚያብራራ የአዲስ ኪዳን መጽሐፍት መካከል አንዱና ልንጠቀምበት የሚገባው መጽሐፍ፣ የሮሜ መልእክት ነው። ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎችን ለማስተማር በሮሜ መልእክት ተጠቀሙ በምንልበት ጊዜ ብዙ ክርስቲያኖች ይደነቁ ይሆናል። የዚህ ምክንያቱ ያመኑ ክርስቲያኖችም ቢሆኑ የሮሜ መልእክት ከባድ ሆኖ ስለሚያገኙት ነው። አብዛኛዎቹ ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎች አንዱን መጽሐፍ ከሌላው አይለዩም። በአኳያውም የሮሜ መልእክት ከባድ መጽሐፍ ነው ብሎ የነገራቸው ሰው ስለሌለም በመማር ረገድ የተሻለ ዕድል አላቸው። ውጤት ሊገኝበት የሚችለው ሁኔታ የሚታየው መጽሐፉን ለማብራራት በምናደረገው ጥረት ነው። የእኛ ዐላማ ቃላትን ሁሉ መተርጉምና ማብራራት ሳይሆን ሐዋርያው ጳውሎስ በወንጌሉ ላይ የሰጠው ማብራሪያና ትምህርት ከእኛ ጋር እንዲዋሃድ መፍቀድ ነው።

በጥናት ቡድኑ ውስጥ ያሉ አባላት ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ወይም ስለ ወንጌል ጥቂት ያውቃሉ ብለን ግምት ቢኖረንም ለምን የበለጠ አላወቁም ወይም አያውቁም ብለን በንቀት ልንናገራቸው አይገባም። በቀላልና በግልጽ ቋንቋ መናገር ማለት ግድየለሽ ወይም የጅል አነጋገር መሰንዘር ማለት አይደለም። ከባድ ያልሆነና የተለመደ ቃል በመናገር መንፈሳዊ ትምህርት ለመቅሰም ፍላጎት ያላቸውን ሰዎች እንደ በሳል፣ አዋቂና ምሁር ቁጥረን ማነጋገር አለብን። ስለሆነም ሰዎችን በዚህ ሁኔታ ካስተናገድናቸውና ቀደም ሲል ያላወቁትን ትምህርት እያብራራን ካስተማርናቸው በደስታ ይቀበሉታል።

ለስድስት ሳምንታት በምንሰጠው ጥናት ብቻ የሮሜን መልእክት ልንፈጽመው እንችል ይሆናል። ብዙ ጊዜ በልምምድና በተመክሮ እንዳየነው አብዛኛዎቹ ሰዎች ጥናታቸውን ከስድስት ሳምንታት በኋላ አያቆሙም። ስለዚህ፣ ፍላጎታቸው የተነሣ ስለ ሆነ የጀመሩት መጽሐፍ እስኪፈጸም ድረስ መቀጠል ይሻሉ። ሆኖም ጥናታችን እስከ ምዕራፍ 6 ከዘለቀ በዚህ ጊዜ ውስጥ ወንጌልን ለማስተማር ብዙ ዕድል አግኝተናል ማለት ይቻላል። እስቲ ለሁሉም ቀጥለን ይህ በምን አኳኝን እንዲተገበር ባጭሩ እንከታተል።

ምዕራፍ አንድ እግዚአብሔር መኖሩን ይነግረናል። ይህ ሆኖ ሳለ እኛ ግን በእርሱ ላይ በማመጣችን ምክንያት በጎጢአት ውስጥ ወድቀናል። ከዚህ የተነሣ የእግዚአብሔርን ፍርድ በራሳችን ላይ አመጣን፤ ይህም ሁኔታ አረማውያን ብንሆን (ልክ በጳውሎስ ጊዜ እንደ ነበሩ አሕዛብ) ወይም እግዚአብሔርን ከሚፈራሩ

ከተከበረ ቤተ ሰብ. የመጣን ብንሆን (ይህም በጳውሎስ ዘመን እንደ ነበሩት አይሁድ)፥ ሁላችንም በእግዚአብሔር ፍርድ ሥር ወድቀናል፤ ምዕራፍ 2 ይህን ሐቅ ግልጽ ያደርገዋል። ስለዚህ በራሳቸው ጽድቅ የመመካከት ባሕርይ ወይም የሃይማኖታቸው ሥነ ሥርዓት አያድናቸውም ይላል። የምዕራፍ 3 የመጀመሪያ አጋማሽ ለምዕራፉ ትልቅን ትምህርት ሲሰጥ ሁላችንም በደለኞች (ገጢአተኞች) ስለ ሆንን ራሳችንን ለማዳን የምናደርገው ነገር የለም ይላል።

እንዲሁም ሐዋርያው ጳውሎስ በምዕራፍ 3 ተጥር 21 ላይ ሲናገር »አሁን ግን እግዚአብሔር በደለኛውን ኃጢአተኛ እንዴት አድርጎ ከራሱ ጋር እንደሚያስታርቅ አሳይቷል»፤ ይላል። ይህንንም በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በጸጋ ያደርገዋል የምሕረቱንም ስጦታ በእምነት እንቀበላለን። ድነት በመልካም ሥራችን፥ የሃይማኖት ሥነ ሥርዓቶችን በመፈጸም፥ ሕግን በመጠበቅ አይደለም፤ ድነትን ማግኘት የምንችለው በእምነት በጸጋ ብቻ ነው። ጳውሎስ ይህንንም በምዕራፍ 4 ላይ በተለያዩ ስፍራዎች ገልጾ አስተምሯል። ከዚያም በመቀጠል በምዕራፍ 5 ላይ አማኞች እንዴት አድርገው ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም እንደሚኖራቸውና እንዴት የዘላለም ሕይወት ዋስትና እንዳገኙ ይናገራል። ይህም ለአማኞች የተረጋገጠ ነው። ምክንያቱም፤ ገጢአታቸው ምንም ያህል ትልቅ ቢሆን፥ የእግዚአብሔር ጸጋ ኃጢአታቸውን ለመሸፈን ምን ጊዜም ብቃት አለው።

ይህ ትምህርት ተቃውሞን ያስከትላል፤ ተቃውሞውም ድነት በእምነት በጸጋ ብቻ የሚገኝ ከሆነ በጣም የቀለለ ይሆናል፤ ሰዎች እንደ ፈለጉ ገጢአት ሠርተው እግዚአብሔር ይቅር እንዲላቸው ይቅርታን እንዲለምኑ ያበረታታቸዋል የሚል ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በምዕራፍ 6 ላይ መልስ ይሰጥና በምዕራፍ 7 እና 8 ላይ አማኞች እንዴት መኖር እንዳለባቸው ያስተምራል።

ይህን መጽሐፍ የሚያስተምረው መምህር የተሰጠውን የመጽሐፉን ማብራሪያና መመሪያ ተከትሎ፥ በዚህም ክርስቲያን ያልሆኑትንና ክርስቲያን የሆኑትን አብር በማስተባበር፥ ተቀባይነት ያለውን ርእስ ጉዳይ ያስተምራቸዋል። ይህ ግልጽ ማጠቃለያ እንደሚያመለክተው ግን በጥናታችን የመጀመሪያዎቹን ስድስት ምዕራፎች ብቻ ብንሸፍንም፥ በጥናቱ ላይ ወንጌልን በግልጽና ጎይልን በተሞላ መንገድ እናቀርባለን። እዚህ ላይ የሚያጋጥመን ችግር እንዴት አድርገን ዝርዝር ጉዳዮችንና ሌሎች ሁኔታዎችን አስወግደን የእነዚህን ምዕራፎች ይዘት እንደምናብራራ ነው።

ጥናትን ስለ መጀመር

ባካሄድነው የመስብከና የማስተማር ሥራ ላይ እንደተገነዘብነው ለስኬት ተልፋ ርእስ ጉዳዮችን በሚገባ ማወቅ ነው። የሮሜን መልእክት ይዘት በሚገባ በማጥናት ያላንዳች ችግርና ሥጋት ልንወጣው እንችላለን። ይህን ጥናት

ለማካሄድ የምናደርገውን ዝግጅት ለሌላ ማንም ሰው ሊሠራልን አይችልም። የሚከተለው አስተያየት የሮሜን መልእክት ለዚህ መጽሐፍ አንባቢዎች ለማስተማር አይደለም። ዐላማው፦ ሐሳቡ ከሰው ወደ ሰው ለምናደርገው ጥናት እንደ ዘይ ሆኖ እንዲያገዝን ነው። ሐሳቡ ወይም አስተያየቱ በሮሜ መልእክት አጠቃቀማችን ላይ የተመሠረተ ሲሆን የምንጠቀምበትን መርሕ ግን በሌላም በምናስተምረው መጽሐፍ ላይ ልንገለገልበት እንችላለን።

ስለዚህ በሮሜ መልእክት ላይ ጥናቶችን ከማካሄዳችን በፊት መጽሐፉን በተመለከተ ስለ አመጣጡ ታሪክ ብናብራራ ማለፊያ ነው። የጥናት ቡድኑ አባላት ጊዜያቸውን በስድስት ሳምንታት ባይወስኑ የመጀመሪያውን ጥናት ለመላው መጽሐፍ ቅዱስ ማስተዋወቂያና መግቢያ አድርገን ልንጠቀምበት እንችላለን። እንዲህ ያሉ ሰዎች ብዙ ጊዜ የመጽሐፍ ቅዱስን አጠቃላይ ሁኔታ ማወቅ ይፈልጋሉ። ስለዚህ በዚህ ዕድል በመጠቀም ኢየሱስ የዚህ ታሪክ ማዕከል መሆኑን እንዲገነዘቡ ልንረዳቸው ይገባል። ብሉይ ኪዳን ወደ እርሱ የሚመራን ሲሆን አዲስ ኪዳን ደግሞ ከእርሱ ውስጥ ፈልቆ የሚፈስ ነው።

የመክፈቻውን ጥናት በዚህ መንገድ ልንጠቀምበት ባንችል የክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱስ የተባለውን ትንሽ መጽሐፍ ቅጂዎችን ልናድላቸው እንችላለን። ይህን መጽሐፍ በቤታቸው ሊያገቡ ይችላሉ። ይህ መጽሐፍ ስለ መጽሐፍ ቅዱስ አጠቃላይ ቅኝት ያደርጋል። ከዚህም ጋር መጽሐፍ ቅዱስ እንዴት እንደ ተጻፈ ሰዎች የሚያቀርቧቸውን ጥያቄዎችን ሊያቀርቡ ይችላሉ። ለምሳሌ (ሰዎች በምን ምክንያት ሽባ ሆነው ይወለዳሉ? መራት ለምን ይርዳል? ረሀብ ለምን ይኖራል? ወዘተ) ጥያቄዎቹ አጠቃላይ የሆነ መንፈስ ቢኖራቸውም ለመመለስ መሞከር አለባቸው። መጽሐፍ ቅዱስ ለክርስቲያኖች ጥያቄ ሁሉ መልሱን ይሰጣቸዋል የማለት ግምት ስላላቸው ለአንዳንድ ጥያቄዎች ቁርጥ ያለ መልስ ያላገኘላቸው መሆናችንን ግልጽ አድርገን ብንነግራቸው አፎይታ ያገኛሉ። ይህን ስንነግራቸው ብድግ ብሎ ለሚጠየቅ ጥያቄ ሁሉ መጽሐፍ ቅዱስ የመልስ ምንጭ አለመሆኑንና የእግዚአብሔር ድንት መገለጥ መሆኑን ለማስገንዘብ ዕድል እናገኛለን።

ሰዎች የፈለጉትን ጥያቄዎች ቢያነሡም በበኩላችን የምንወያይበት በቂ ጊዜ ሊኖረን ይገባል። እዚህ ላይ ሰዎች እኛ ለመጽሐፍ ቅዱስ ከመንስጠው አክብሮት ያነሰ ሁኔታ ቢየላዩን ልንደነግጥም ሆነ ልንበላጭ አይገባም። በዚህ ጊዜ እኛ ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ያለንን አስተሳሰብ በእነርሱ ላይ ተፅዕኖ ማድረግ ሳይሆን ሰዎቹ የሮሜን መልእክት እንዲያነቡ ማስቻል ነው። መጽሐፉን ማንበብ ከጀመሩ በኋላ መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ራሱ እንዲናገር እንተወዋለን።

ሰዎች ሐዋርያው ጳውሎስ ማን እንደ ሆነ ያውቃሉ የሚል ግምት ሊኖረን አይገባም። እርሱን ለሰዎች ስናስተዋውቅ በክርስቶስ ጊዜ አማኝ ባይሆንም ጌላ አምኖ የአንደኛው ምዕተ ዓመት መሪ፣ የወንጌል መልእክተኛ፣ አስተማሪ

ሊሆን መቻሉን ልንገልጽላቸው ይገባል፤ ከዚያም ያደረጋቸውን ጉዞዎች ለማሳየት በካርታ እንጠቀማለን። ቀጥለንም የበሬት ታሪኩን ለመግለጽ ወደ ሐዋርያት ሥራ 19 እና 20፣ ርጫ ምዕራፍ 1 እና 15 እናመራለን። ስለ አስፈላጊ ቦታዎች፣ (ስለ ግሪክ ፣ ኢየሩሳሌም ፣ ርም ፣ ስፓን)፣ የሚናገሩ ቁቅሶችን በመምረጥ ስለ ጳውሎስ አጠቃላይ የገዛ ሁኔታ ማመልከትና መልእክቱን የጻፈበትን ምክንያት መግለጽ እንችላለን።

ሰዎች እውነተኛና ቀጥተኛ የሆኑ ዝርዝር ትምህርት በደስታ ይቀበላሉ። በአንጻሩ ብዙ ሰዎች ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ያላቸው ግንዛቤ የተምታታ ነው። ከዚህ የተነሣ መጽሐፍ ቅዱስን እንደተረትና የወግ መጽሐፍ ይቋጥሩታል። ሰዎች የመጽሐፍ ቅዱስን ታሪክ ከገሃዱ ዓለም ጋር የሚያስተሳሰረውን እውነታ ሊገነዘቡ ይችላሉ ዘንድ ሐሳባቸውን ወደ ትምህርቱ ለመሳብ መቻል አለባቸው። በመጽሐፍ ቅዱሳችን ደርባ ላይ ካርታ ሊኖር ይችላል፤ ነገር ግን የሐዋርያው ጳውሎስን ጉዞ ለመግለጽ ከሌላ ስፍራ ፈልገን በካርታ መጠቀም አለብን። ልጆች በትምህርት ቤት የሚጠቀሙበትን ካርታም መዋስ እንችላለን። ይህም ባይሆን በናቸናል ጂኦግራፊ ካርታ መገልገል ይቻላል። ዓላማችን እነዚያ ቀድሞ በመጽሐፍ ቅዱስ ዘመን የነበሩና በመጽሐፍ ቅዱስም ውስጥ የተገለጹ ስፍራዎች ዛሬም ያሉ መሆናቸውንና ከዛሬው ዓለም ጋርም ለማያያዝ ነው።

አብዛኛዎቹ ሰዎች ስለ ጌቱ የሰሙ በመሆናቸው ይህ ንጉሥ በርም በነገሠበትና ንጉሥ በነበረበት ዘመን፣ በዚያ የነበሩ ክደስቴያኖች የሐዋርያው ጳውሎስን መልእክት የተቀበሉ መሆናቸውን መግለጽ እንችላለን። ይህም መገለጫ ሐዋርያው ጳውሎስ እንደ ኔር የታሪክ ሰው እንደ ነበረ እንዲያስቡ ያግዛቸዋል።

በትክክኛው አቅጣጫ መጓዝ

በዚህ በመካፈቻ ጥናታችን፣ የቻልነውን ያህል ተገዛን መጽሐፉን ማጥናት አለብን። በዚህ አጋጣሚም ሰዎች የሚያገቡትን እንዲገነዘቡና ጥናታችንም ትምህርት ሰጪ መሆኑን እንዲያስተውሉ እንፈልጋለን። አብዛኛውን ጊዜ ለአገባቢዎቻችን ዕድታ በግ ብለው የሚታዩ ፈደላት ያሉት መጽሐፍ ቅዱስ ያሻናል። የሚቻል ከሆነ አንድ አገባቢ አንድ መጽሐፍ ቅዱስ ቢኖረው የተሻለ ነው። በአካዳም መደበኛ ትርጉም ቢኖራቸው ማለፊያ ነው። እንዲህ ያለ አሠራር በተመሳሳይ ሁኔታ በሌላው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስላለው ጥቅስ ለያይዘን መወያየት እንችላለን።

አብዛኛው ጥናታችን የሚያተኩረው የምንገባ ክፍልን ማብራሪት ስለ ሆነ የሚበልጠውን ማብራሪያ የምንሰጠው እኛ ብንሆንም ጥቂት ቃላትን እንዲያገቡ ዕድል ብንሰጣቸው ራሳቸውን የጥናቱ ተካፋይ እድርገው ይቋጥራሉ። ይህ አካሄድም የሰዎችን የማንበብ ችሎታ ለመገንዘብ ያስችላል። ማንበብ

የማይችሉትን ሰዎች ማንበብ ባለመቻላቸው ቅር እንዳይሰኙ ብዙ እንዲያነቡ እንጠይቀቸውም፤ በአንጻሩ ችሉታ ካላቸው የበለጠ እንዲያነቡ እናበረታታቸዋለን።

በምዕራፍ አንድ በመጀመሪያዎቹ ዐሥራ አምስት ጥቅሶች ላይ ጊዜያችንን መፍጀት የለብንም። እነዚህን ጥቅሶች አብዛኛዎቹን በመልእክቱ መግቢያ ታሪክ ላይ አንብቦናቸዋል። ስለዚህ ወደ ቍጥር 16 እና 17 ልንጓዝ እንችላለን። እነዚህ መላውን መልእክት ለመገንዘብ ቍልፍ ሚና አላቸው። ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ ውስጥ ምን እንደሚሠራ ነቅሰን ማየት አለብን። እርሱም እግዚአብሔር ሰውን ከራሱ ጋር እንዴት እንደሚያስታርቅ ይገልጻል። በማንኛውም ዘመን፣ በማንኛውም አገር እግዚአብሔር የሚያድናቸው እርሱ በገሰሐና በእምነት ወደ የሚመጡትን ነው፤ (ሮሜ 10+13)። ወንጌልም እግዚአብሔር ይህን በምን እኳኋን እንደሚፈጽም፣ ከተግባር በስተጀርባ ምን እንዳለ ይገልጻል። በአጽንዖት ብንናገር፣ የሮሜ መልእክት የሚያስተምረው የክርስቲያንን የአኗኗር ሁኔታ ነው።

በዚህ መጽሐፍ ወይም መልእክት ውስጥ ደጋግመን የምናገኛቸውን ጠቃሚ ቃላት፡- «ወንጌል»፣ «ድነት»፣ «እምነት» ፣ «ቅድስና»፣ «ጽድቅ»፣ «ጸጋ» እና በተለያዩ ትርጉሞች ውስጥ ያሉ አቻ ቃላትን ለጥናት ቡድኑ አብራርተን ማስረዳት አለብን። ሰዎችን ግራ ሳናጋባ ቃላቱን ቢያንስ በትክክል ማስተዋወቅና በሚተላለፉት ምዕራፎች ላይ በዝርዝር የሚያብራራልንን የድነት ዕቅድ አጭር መግለጫ መስጠት ነው። በዚህ ደረጃ ላይ ጠቃሚ የሆኑ ነጥቦችን ሰፊ አድርጎ ማቅረብ አያሻም፤ ግን መጽሐፉ ወደየት እንደሚያመራ ሰዎች ማወቅ ይፈልጋሉ። እኛም የምናደርገው ጥናታችን ወደየት አቅጣጫ እንደሚያመራ አቅጣጫውን በማሳየት መርዳት ሊሆን በአቅጣጫው ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስ መልእክቱን ሊያስተላልፍ የሚችልበትን መንገድ ማመቻቸት ነው።

ስናስተምር የማስታወሻ ደብተር ሊኖረን ይገባል። በማስታወሻችንም በጥናታችን ውስጥ የሚገጥሙንን ቃላት ወይም የሚሰማን አስተያየት (ለምሳሌ፡- እምነት= መመኪያ፣ መታመን፣ ሃይማኖት) በተሰኙት ቃላት ላይ መስመር፣ ቀስት ቍጥር ልንጻፍ እንችላለን። ጥናቱን በምናጠናቅቅበት ጊዜ ማስታወሻችን ብዙ ቁምነገሮችንና ነጥቦችን ይዞ እናገኘዋለን። የቡድኑ አባላት ማስታወሻውን ወሰደው ከፒ ማድረግ ወይም ማስቀመጥ ይፈልጋሉ። ሳምንታት አያለፉ ሲሄዱ የሰበሰቧቸው ማስታወሻዎች ጠቃሚ መሣሪያዎች ሆነው ያገኛቸዋል።

ከግንዛቤ በላይ

ክርስቲያን ካልሆኑ ሰዎች ጋር የሮሜን መልእክት ስናጠና የምናገኘው አንድ ጉድለት፣ እኛ ሊያሰሱን በወንጌሎች እንዳቀረብነው አያገኙትም። የሮሜ መልእክት እግዚአብሔር ከራሱ ጋር እንዴት እንዳያስታረቀን ይነግረናል፤ (ይህን ያደረገው በኢየሱስ በኩል ነው)፤ ኢየሱስ በዓለም ውስጥ በመኖር ለገጠላት

በመሞት፣ ከሙታን በድል በመነሣት ተልክኩን እንደ ፈጸመ ለማየት ግን ወደ ወንጌሎች መሄድ አለብን። የወንጌሎች እ.የሱስ በርሜ ውስጥ የተጻፈውን ድነት እግዚአብሔር ያከናወነበት ሰው መሆኑን ነው።

ስለዚህ በሚቀጥሉት ጥቂት ሳምንታት ውስጥ የቡድኑ አባላት ከወንጌላት መካከል አንዱን እንዲያገቡ እንጋበዛቸዋለን። ይህንንም ከመጀመሪያው ምሽት ይልቅ በሁለተኛው ምሽት ብንገነባቸው ይሻላል። በተለይም የሱቃስ ወንጌል የጌታችንን ሕይወት በሙሉ ስለሚያቀርብ እንዲያገቡት እንመክራቸዋለን። በሚገባ ማንበብ ለማይችሉ አጭርም ስለ ሆነ የማርቆስን ወንጌል እንዲያገቡ ብናደርግ የተሻለ ነው። ያም ሆነ ይህ መጽሐፍን ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ እንዲያገቡት ያስፈልጋል። ያሳንዳች ጥርጣራ፣ ሰዎች ወንጌልን እንዲያውቁ እንሻለን፣ (ይህ ከርሜ ጥናችን አንጻር ነው)፤ ከክርስቶስ ጋር እንዲተዋወቁም እንሻለን፤ (ይህም ወንጌልን ከማንበባቸው የተነሣ ነው)። እውነቱን ልናሳያቸው፣ ደግሞም ስለ ሰውነቱ ልናስተዋውቃቸው ያስፈልገናል። የመስቀሉን ዕንሰ ሐሳብ ማስገንዘብ ብቻ ሳይሆን በመስቀሉ ላይ የሞተውን ሰው እናስተዋውቃቸዋለን።

የተገለጠ የድነት ዕቅድ

እንድ ጊዜ የርሜን ዋና ዋና ሐሳብ በተሰጠበ ይዘት ለሰዎች ካብራራን በጋላ ከምዕራፍ 1 ተጥር 18 ማንበብ እንጀምራለን። በዚህ ስፍራ ሐዋርያው ጳውሎስ ደረጃ በደረጃ እግዚአብሔር ስለ ድነት ዕቅድ የፈጸመውን ያብራራል። ምንም እንኳ ለቤተ ክርስቲያን በምናቀርበው ስብከት ላይ ባናደርገውም ፈጠን ብለን ወደ ፊት እንሄዳለን። በዚህ ጊዜ ቀደም ሲል በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ለውይይት የቀረቡትን ስልቶች እናገኛለን፤ (ከምዕራፍ 8-11 ይሙ)። በአስቸጋሪ ቃላት ወይንም ጠቅሶች እንዳንቸገር አድርገን፣ ምንባቡን በተቻለ መጠን በነጻነት እናነባለን። ሰዎች ተላል ገለጻና አተረጓጉም ይፈልጋሉ። እዚህ ላይ ሐዋርያው ጳውሎስ ማስተማር የፈለገውን ነጥብ በነጥብ እንናገራለን።

ይህን ነጻ የገባበ መንገድ በምናነብበት ጊዜ ሰዎች ከሐዋርያው ጋር በሐሳብ አብረው እንደሚጓዙ ይለማቸዋል። ጥያቄ ስናቀርብላቸውም ራሳቸው ፈቅደው ያለመገደድ አስተያየታቸውን ይሰነዝራሉ። በጥናታችን ወቅት ፈጠን ብለን ወደ ምዕራፍ እንድ መጨረሻ በምንጓዝበት ጊዜ ከፍተኛ የሆኑ ጎጠኦች የእግዚአብሔርን ፍርድ መቀበል እንደሚገባቸው ማስተዋል ይችላሉ። ይሁን እንጂ ሁላችንም በደለኞች ስለሆንን ጥቃቅን ጎጠኦች ይቅርታ ይገባቸዋል ብለን የምንገምታቸውን የጎጠኦች ዐይነቶችም መመልከት እንዲችሉ እናገኛቸዋለን። አሉባልታና ቅንጃትም ልክ ነፍስ እንደ ማጥፋትና እንደ ማመንዘር ጎጠኦች ሁሉ የእግዚአብሔር ፍርድ የሚገባቸው ጎጠኦች ናቸው።

ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎች ክርስቲያኖችን የሚከሰቡት አንዱ ጎጠኦች ጎብዝነት ነው። ስለሆነም በምዕራፍ 2 ውስጥ ሐዋርያው ጳውሎስ ሲያወግዘው

ማየት እንባቢዎቹን ያረካቸዋል። በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ሰዎች የእግዚአብሔርን ትዕግሥት በሚፈታተኑበት፣ የኅሊናን ድምፅ ችላ በሚሉበት እንዲሁም ደነትን ለማግኘት በሕግ በሚመኩበት ወቅት የእግዚአብሔር ፍርድ እንደሚደርስባቸው ሐዋርያው አክሱ ያስጠነቅቅና። በምዕራፍ 3 መጀመሪያ ላይ ለአሁኖቹ አንባቢዎቻችን እጅግም አስፈላጊ ያልሆነ ክርክር ከአይሁድ ጋር ይከራከራል። ከዚያም ጎላ ያሉ ሐሳቦች ወደ አሉበት ወደ ፉጥር 19-20 ያመራል። እኛ ሁላችን በእግዚአብሔር ፊት ገጢአተኞችና በደለኞች ስለ ሆንን ከእርሱ ቅጣት ራሳችንን ለማዳን ምንም ማድረግ እንደማንችል በእነዚህ ጥቅሶች ውስጥ የተገለጠ መሆኑን ትኩረት ልንሰጠው እንችላለን።

ምዕራፍ 3 ፉጥር 20ን ከሁለተኛው ጥናታችን በፊት መድረስ አለብን። ቀጥሎ የሚኖረው ጥናት ባብዛኛው በቀሪው ምዕራፍ 3 ላይ ይሆናል። የዚህ ምክንያቱ የእግዚአብሔር የማዳን መንገድ የተብራራው እዚህ ላይ ስለ ሆነ ነው። እግዚአብሔር ከተስፋ ቢሰነት አድና እንደት አድርጎ ከራሱ ጋር እንዳስታረቀን ለማሳየት እያንዳንዱን ጥቅስ በጥንቃቄ ማጥናት አለብን።

ይህ ክፍል ሰዎች በሥራ ላይሆን በእምነት ስለ መዳን የሚያነሣቸውን ጥያቄዎች በመጥቀስ አብራርቶ ትምህርት ይሰጣል። ስለዚህ በዚህ ክፍል ላይ ክርክርና ውይይት እንዲነሣ ዕድል መስጠት አለብን። አስፈላጊ ከሆነ ምዕራፍ 4 ፈጠን ብለን ስለምንሄደው ጊዜያችን ቢዛባ ሊያለጋን አይገባም። ሐዋርያው ጳውሎስ በምዕራፍ 4 ላይ የገለጸቸውን ሰዎችና ሁኔታዎች ክርስቲያኖች ያልሆኑ ሰዎች እምብዛም ላያውቋቸው ይችላሉ። በእነዚህ ነጥቦች ላይ ዝርዝር መግለጫ በመስጠት በሰዎቹ ላይ ውክንብር ማስከተል የለብንም። ወደ ምዕራፍ 5 ስንመጣ እንደገና ዝግ ማለት አለብን።

የምላሽ አስፈላጊነት

የምዕራፍ 5 መጀመሪያ አጋማሽ ለክርስቲያኖች የማረጋገጫ መብት ይሰጣቸውና በክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ ወዳለው መሠረት ይመልሰናል። የርሜን መልእክት ማጥናት እንደቀጠለን የጥናቱ ተሳታፊዎች ስለ ተማሩት ትምህርት የግል አስተያየታቸውን መስጠት የሚያስችሏቸውን ነጥቦችን እንፈልጋለን። ወንጌልን ከመረዳታቸው በፊት ግን ይህን አናድርገዋል። ለመገንዘባቸው አርገጠኞች ከሆንን ይህን ከማድረግ ወደ ጎላ አገባል። በውስጣቸው ስላሉት ግጭቶች ደግሞም መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ፈጥሮ እንደሚሠራ ሊሰማን ይገባል።

የጥናት ቡድኑ ራሳቸውን ለክርስቶስ አላልፈው መስጠት እንዳላባቸው ጠንክር አድርገን ገና ያላሰብናቸው ከሆነ የምዕራፍ 5 ሁለተኛ ክፍል ይህን ለማድረግ ጥሩ ዕድል ይሰጠናል። ሰዎች በተፈጥሯቸው ክርስቲያኖች አይደሉም። የዚህ ተቃራኒዎች ናቸው። ስለዚህ በተፈጥሮ ሁላችንም ገጢአተኞች በመሆናችን

ፍትሐዊ የሆነ ፍርድ ተፈርዶብናል። ይሁን እንጂ ክርስቶስ ሞቶ ተነሥቶ ከቅጣት አድናናል። በዚህም እግዚአብሔር አስቀድሞ ያቀደውን ሕይወት ሰጥቶናል። ይሁን እንጂ የክርስቶስን ሥራ ልንቀበል የምንችለው በእምነት ነው። በመልካም ሥራችን ድነትን ለማግኘት የመሻትን ሙከራ ማውገዝና እግዚአብሔር በክርስቶስ አማካይነት የቸረንን ስጦታ መቀበል አለብን። በሥነ ተፈጥሮ ሁላችንም የእግም ዘሮች ነን። በእንጻሩ የክርስቶስ ዝርያዎች (ወገኖች) የምንሆነው በእምነት በጸጋው ብቻ ነው።

ይህንን ሐቅ ለጥናት ቡድን በምናብራራበት ጊዜ አጠገባችን ባስቀመጥነው ማስታወሻ ደብተር የመጠቀም ጥሩ ዕድል አለን። «አዳም» ÷ «ክርስቶስ» የሚሉ ሁለት ርአሶችን የያዙ ሁለት ዐምዶችን ማዘጋጀት እንችላለን፤ ሐዋርያው ጳውሎስ እኛ በተፈጥሮ ምን እንደሆንን፣ በአካሊያው ደግሞ በክርስቶስ ምን እንደሆንን የገለጸባቸውን ጥንድ የሆኑ የማንጸጸሪያ ቃላት ልንጽፍ እንችላለን። በዚህ መንገድ ሰዎች ተለዋጭን ሁኔታ ማስተዋል ይችላሉ። ክርስቶስንና ሥራውን ተቀብለው የዘላለም ሕይወት ማግኘት ከፈለጉ በእምነት የሚያደርጉትን መፈጸም አለባቸው።

ሰዎች እግዚአብሔር አንድ ነገር እንዲያደርግላቸው ሲፈልጉ ወይም በፊቱ ሞገስ ማግኘትን ሲሾ አንድ ዓይነት ወርታ ሊከፍሉት ወይም በጎ ሥራ ፈጽመው ሊቀርቡት ይሞክራሉ። ታዲያ ይህን የመሰለ የተዛባ ሰብአዊ አስተሳሰብ ለሰዎች እምነት ዕንቅፋት ይሆንባቸዋል። የዋህነታቸው ነው እንጂ በጎ ሥራ ድነትን ሊያስገኝ አይችልም። እንዲህ እያለ የሮሜ መልእክት መሠረታዊ አውነታ ድነት የሚገኘው በጸጋ በእምነት አማካይነት ወይሆነው ትምህርት መልሶ የመጣናል። በአንድ ወቅት ብዙ ሰዎች ይህን አውነታ ተቃዋሚ ነበር። የተቃውሟቸው መነሻ ይህን የመሰለ ትምህርት ሰዎችን ለጎጢአት ይገፋቸዋል በሚል ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስ በምዕራፍ 6 ላይ በሰጠው ትምህርት ክርስቲያኖች ጎጢአትን እንዳይሠሩ ግዴታ እንዳለባቸው ይናገራል። ይህም ክርስቲያኖች ሕይወት ለሌለው ድንጋጌ ባርነት ራሳቸውን ይሰጣሉ ማለት አይደለም፤ (ምዕራፍ 7)። ይልቅስ እንዲህ ማለት በውስጣቸው ያለው መንፈስ ሕይወታቸውን እንደ ገና እንዲቀርጸው ይፈቅዱለታል ማለት ነው፤ (ምዕራፍ 8)።

በእግዚአብሔር ገደል መታመን

ተግባራዊ ጥናታችን እየተጓዘ እዚህ ላይ ደርሷል። ዓላማውም የሮሜን መልእክት መተርጉምና ማብራራት ሳይሆን መጽሐፍ ቅዱስን ለገል የወንጌል ሥርጭት እንዴት ልንጠቀምበት እንደምንችል እኛን ለማስተማር ነው።

ለዚህ ተግባር መሳካት በተለይ ይህ ዘዴ ነው ብለን የምናስተምጠው ድርመላ የለም። ከሰዎች ጋር የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ስላካሂድን ብቻ ንብሐ ገብተው ሊያምኑ አይችሉም። ለምንደገታቸው ገደላት እንስተኛ ግምት መስጠትም

አይገባንም፤ እነርሱ ሥጋና ደም ሳይሆኑ የማይታዩው ዓለም ከፋ መናፍስት ናቸው፤ (ኤፌ 6፡12፡ በአንጻሩ የጦር መሣሪያዎቻችን የከፋቸውን መናፍስት ጎራ የሚያፈራርሱ፤ መስኮታዊ ገይል አላቸው፤ (2ቆሮ. 10፡4)፡፡ ለእግዚአብሔር የምንፈጽመው ማንኛውም ሥራ መስዋዕትነትን የሚሻ ቢሆንም ዕለታዊ ጸሎት ባይጨመርበት ጊዜያችንና ጥረታችን ያለ ፍሬ በከንቱ አናባክናለን፡፡ እኛ ማንንም ማዳን አንችልም፤ ማዳን የሚችለው እግዚአብሔር ብቻ ነው፡፡

ይሁን እንጂ ወንጌልን የሚሠራበት ተግባር ገላፊነት እግዚአብሔር የሰጠው ለእኛ ነው፤ ስለዚህ ለጠፋት ነፍሳት ስለ ድነት ለማስተማር በመጽሐፍ ቅዱስ ለመጠቀም ማቅማማት የለብንም፡፡ የሐዋርያት ሥራ ክርስቲያን ስላልነበረው ኢትዮጵያዊ ይተርካል፡፡ ጃንደረባው እውነትን ይሻ ነበር፤ ፊልጶስ ይህ ሰው ያነብ የነበረውን ያስተውል እንደ ሆነ ሲጠይቀው «... የሚመራኝ ሳይኖር ይህ እንዴት ይቻላል?» አለው፡፡ (ሐዋ. 8፡30-31)፡፡ ሰዎች አሁንም ቢሆን እውነትን ለማግኘት ይሻሉ፤ ይመራሙሉ፡፡ እኛ ግን የሚፈልጉት እውነት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንደሚገኝ እናውቃለን፡፡ ግን ራሳቸው በራሳቸው እንዲያነቡና እንዲደርሱበት ብንተዋቸው፤ የሚያነቡትንም ባናብራራገላቸው እውነትን መረዳት አይችሉም፤ ይህን ማድረግ ታዲያ የእኛ ሥራ ነው፡፡

«የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ነውና፤ የሚሠራም፤ ሁለትም አፍ ካለው ሰይፍ ሁሉ ይልቅ የተሳለ ነው፤ ነፍስንና መንፈስን፤ ጅምትንና ቅልጥምን አስከሊለይ ድረስ ይወጋል፤ የልብንም ስሜትና አሳብ ይመረምራል»፤ (ዕብ. 4፡12)፡፡ ቃሉ ይህን ማድረግ የሚችለው አንባቢዎቹ የሚያነቡትን ሲገነዘቡ ብቻ ነው፡፡ እኛ የምናምነው ቃሉን በትክክልና በግልጽ የምናብራራበትን መንገድ አስቦን ማመቻቸት አለብን፡፡ ይህን ስናደርግም የምንሰጠው ማብራሪያና ትምህርት በሰዎች ልብ ውስጥ ሊሠራ እንደሚችል በማመን ጭምር መሆን አለበት፡፡

ተጨማሪ ሐሳቦች

አብዛኛውን ጊዜ የጥናቱ ተሳታፊዎች የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታቸውን በስድስት ሳምንታት ጊዜ ውስጥ አጥንተው የሮሜን መልእክት ማጠቃለል ይፈልጋሉ፡፡ በዚህ ጊዜ ውስጥ ከወንጌላቱ መካከል አንዱን አንብበው ስለሚጨርሱ ከዚያ በማያያዝ የሐዋርያት ሥራን ጥናት መጀመር እንችላለን፡፡ ይህም ከወንጌላት የቀጠለ ትረካ የያዘ በመሆኑ ስለ ጥንቷ ቤተ ክርስቲያን ዕድገትና መስፋፋት ትምህርት ሊሰጣቸው ይችላል፡፡ ከሁሉም በላይ ክፍሉ ወንጌልን ስለ ማስፋፋት መልእክት አለው፤ ይህም የወንጌልን የማያቋርጥ እንቅስቃሴ ያሳያል፡፡ በወንጌላት ውስጥ ሰዎች ክርስቶስን በሕይወቱ፤ በሞቱና በትንሣኤው አይተውታል፤ በሮሜ መልእክት ሥራው ገጠላተኞችን እንዴት እንዳዳናቸውና ከእግዚአብሔር ጋር እንዳስታርቃቸው ያስተውላሉ፤ በሐዋርያት ደግሞ ሰዎች የኢየሱስን መልእክት ተቀብለው በንስሐ፤ በእምነትና በጥምቀት ወደ ቤተ ክርስቲያን ሲገቡ ያያሉ፡፡

በዚህ ሂደት ውስጥ አንዳንድ ሰዎች የመጽሐፍ ቅዱስን መልእክት ቢገነዘቡም እንኳ ለወንጌል ምላሽ ለመስጠት ጊዜ የሚወስድባቸው መሆኑን እንገነዘባለን። የሮሜን መልእክት በምናጠናበት ጊዜ እንዲዚሁ ራሳቸውን ለክርስቶስ ስለመስጠታቸው ባይገልጹ፣ የሐዋርያት ሥራን በምናጠናበት ጊዜ ይህን ለማድረግ ሊቀሰቀሱ ይችላሉ።

የጥናቱ ቡድኖች ይህን ያህል በመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ውስጥ አብረውን ተገዛው እዚህ ከደረሱ በቂ ዕውቀት አንዳገኙ አድርገው ራሳቸውን አይቁጥሩም። እንዲያውም መረጋጋት ይታይባቸዋል። ስለዚህ ክርስትናን በተመለከተ ወደ ሌላ ትምህርት ልንወስዳቸው እንችላለን፤ እንዲህ የምናደርገው ግን ቀደም ሲል ያልፈጸምነው ትምህርት ካለ ነው። ተሳታፊዎቹ ፈቃደኞች ከሆኑ ሊጠቅሙባቸው የሚችሉ ነጥቦችን በመጥቀስ የጀመርነውን ትምህርት በጸሎት እንድንዘጋ እናስታውሳቸዋለን። ወደ ቤተ ክርስቲያን የማይሄዱ ከሆኑ ወደ ቤተ ክርስቲያን ወይም ወደ ሌላ ተስማሚ የክርስቲያን ስብሰባ እንዲመጡ እንጋብዛቸዋለን። እንዲሁም ግንዛቤያቸውን በማዳበር የሚያግዟቸውን ለምሳሌ ስለ ቤተ ሰብ፣ ስለ ማገበራዊ ሕይወትና ስለ አካባቢ ሁኔታ የሚያወሱ መጻሕፍትን እንለግላቸዋለን።

የክርስቲያን መጻሕፍትን በተመለከተ ጎኛ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት መሪዎች ሳንቀር በስፋት ማንበብ አለብን። ባንበብነው ስፋት መጠን የምናነሣቸውን ጥያቄዎችም ሆኑ የምንጠይቀውን ጥያቄ አጥጋቢ በሆነ መንገድ በልበ መሰሉነት መመለስና ማስረጳት እንችላለን፤ ውይይትም ብናካሄድ ፍሬያማ በሆነ መንገድ አስተዋጽኦ አያደረግን መምራት አያቅተንም።

ከላይ በተሰጠው አጠቃላይ ሁኔታ መሠረት የሮሜን መልእክት ለመምራት በራስ መተማመን ከሌለን ለሥራችን በሚያግዘን የታተመ ጽሑፍ መጠቀም እንችላለን። ለዚህ ሊያግዘን የሚችልና በጣም ተስማሚ የሆነው «ክርስቲያንነት» ሲብራራ የሚለው መጽሐፍ ሲሆን ይህም በማይክል ቤነት የተደረሰና በስክሪፕቸር ዩኒቨርሲቲ የታተመ ነው። በስድስት ጥናቶች መርሐ ግብር ውስጥ ተሳታፊዎች የማርቆስ ወንጌል ሊያነቡ ይችላሉ፤ እነዚህም 1. ኢየሱስ እንደ እግዚአብሔር ልዩ፣ 2. የኢየሱስ ስቅለት፣ 3. የኢየሱስ ትንሳኤ፣ 4. ድነት በጸጋ፣ 5. ንስሐና እምነት፣ 6. ዋስትና (ማረጋገጫ) ናቸው።

ሰዎች ወንጌልን በመስማታቸው ውጤታቸውን በንስሐና በእምነት ባይገኙ ይህን ክስው ወደ ሰው የምናደርገው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናቶች የሚደረግ አድርገን እንዳንመለከተው፣ ከዚያ ወደ ሌሎች የአዲስ ኪዳን መጻሕፍትና የተለያዩ ጽሑፍ ወደ ሆኑ የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት መሄድ አለብን። በዚህም አዲስ አማርኛ በስክሪፕቸር ባላቸው ዕውቀት እንዲያድጉ እንረዳቸዋለን። ይህም በራስ መተማመን ስለሚገባቸው ጤተ ክርስቲያን ውስጥ የሌሎች ቡድኖች አባላት ሲሆኑ ወይም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለሕዝብ የሚሰጠውን ትምህርት ሊሰጡ ብቸንነት አይሰማቸውም። አላዋቂም አይሆኑም። ጥሩ መሠረት እንደ ጊዜ ከተተከለ በዚያ ላይ ሊገቡ ይችላሉ።

እያሻሻሉ መራመድ

የመንፈሳዊ ስጦታዎች ጥቅም

እንደ ሐዋርያው ጳውሎስ ትምህርት እግዚአብሔር የሰጠንን መንፈሳዊ ስጦታዎች የምናላድግበት መንገድ በእነርሱ መጠቀም ነው። (ሮሜ 12፡6)። ሆኖም ሥርዐት ባለው ሁኔታ ልንጠቀምባቸው ይገባል። እግዚአብሔር ስጦታዎችን የሚለግሠን ለግላችን ደስታ ወይም ርካታ እንድናውላቸው ሳይሆን ሌሎችን ለመጥቀምና ለመገንባት እንድንጠቀምባቸው ነው። ስጦታዎች የሚሰጡት ለጋራ ጥቅም (1ቆሮ. 12፡7)፣ ቤተ ክርስቲያንን ለማበረታታት ነው። (1ቆሮ 14፡5-2)። ነገር ግን በቅናትና በራስ ወዳድነት መንፈስ በተግባር ላይ በሚውሉበት ጊዜ ክፉ ተግባርና ምስቅልቅልነት ይከሰታሉ። (ያዕ. 3፡16)። ያለ ትሕትናና ያለ ፍቅር የሚፈጸም የመንፈስ ስጦታዎች ልምምድ በእደጋ ላይ ይወድቃል።

ስለዚህ መንፈሳዊ ስጦታዎቻችንን ለመለማመድ ፍላጎት እንዳለን ሁሉ ፍቅርን በተግባር ላይ ለማዋል ልምምዱ ሊኖረን ይገባል። (1ቆሮ. 14፡1)። ያለ ፍቅር ሁላችንም ምንም አይደለንም። ምናልባት በሰብከት ወቅት ድምፃችን ድንቅ ሆኖ ይሰማ ይሆናል። ነገር ግን ከሚጮህ ናስና ከሚንጃጂ ጸናጽል አይበልጥም። (1ቆሮ. 13፡1)። ይህ አባባል ስጦታዎቻችንን ለማላደግ ጠንክረን እንዳንሠራ ዕንቅፋት አይሆንብንም፤ በእንጻፍ ስሜታችንንና ባሕርያችንን በማዳበር ጠንክረን እንድንሠራ የሚያበረታታን ነው።

ስልትና ዘዴ

ስጦታዎቻችን እግዚአብሔር በሰጠን ጸጋ መጠን ይለያያሉ። (ሮሜ 12፡6)። ሁላችንም ወደ መብሰል እንድንመጣ ስጦታዎች ያስፈልጉናል። የተለያዩ የሰብከት ዘዴ ይኖረን ይሆናል። ሁላችንም ግን የሰብከታችንን ስልት ለማሻሻል በርትተን መሥራት አለብን።

ጢሞቴዎስ በሕዝብ ፊት እንዲሰብክ ብቁ ያደረጉት መንፈሳዊ ስጦታዎች ነበሩት፤ ሐዋርያው ጳውሎስ እነዚህን ስጦታዎች እንዲያነሣሣ አሳስበት ነበር። (1ጢሞ. 4፡13-14)። ሌሎች ዕድገቱን ማየት እንዲችሉ ይህን በትጋት እንዲፈጽም ያበረታታው ነበር። (1ጢሞ. 4፡15)። የጢሞቴዎስም አገልግሎት ፍራያማ እንዲሆን ባደረገው ጥረት መጠን ለራሱ መንፈሳዊ ሕዋዎችም ይጠነቀቅ ነበር። (1ጢሞ. 4፡12ና16)። ስጦታዎቹን ለማላደግም መንሳዊ ሕይወቱን ማላደግ

ነበረበት። እኛም እንደ ጢሞቴዎስ የሰብከታችንን ጥራት ለማሻሻል ሌሎች ሊያዩት በሚችሉት አኳኋን ማራመድ እንድንችል ሳናቋርጥ መሥራት አለብን።

አንድ ጊዜ ሰብከታችንን ማሻሻል ማለት ስለ እኛ የተቀረጸ ቴፕ ማዳመጥ እንደማለት ነው። ይህን ማድረግ ካልቻልን ከቅርብ ወዳጆቻችን ወይም ከአድማሮቹ መካከል ካሉ ሰዎች አስተያየት መቀበል ይኖርብናል። ንግግራችን በጣም ፈጣን ወይም ዘንግተኛ፣ ደረጃውን የጠበቀ ወይም የወረደ ቢሆን፣ የቃላትን መጥበቅና መሳላትን ባንጠብቅ፣ መዝሙር ብንዘምርና ድግግሞሽ ቢኖር፣ ሰብከታችን የሚወደድና ምስጋና ለማግኘት የሚዳርግ ከሆነ ወይም ከባድ ቃላት ካሉበት፣ በንቃት ሳናቋርጥ ከስሕተታችን ለመማር መጣር አለብን። በየጊዜው ቀረጸ ማካሄድ አለብን። ይህን ማድረግ እያሻንም በምንልበት ጊዜ ቢሆን እንኳ ይህን ማድረግ አለብን። ምክንያቱም አንድን መጥፎ ነገር ሳናስወግደው ሌላው ስለሚከተል ነው።

በቪዲዮ የተቀረጸ ሰብከታችንን ብናዳምጥ ከዚህ ብዙ መማር እንችላለን፤ ነገር ግን ብዙዎቻችን ይህን የመሰለ ዕድል የምናገኘው አልፎ አልፎ ነው። ይሁን እንጂ እኛን በመከታተል ስጦት ሁኔታ አስተያየታቸውን በመስጠት ሊረዱን የሚችሉ ጓደኞች አሉን። ታዛቢዎች የሚሰጡንን አስተያየት በጸጋ መቀበል አለብን። ምክንያቱም እነዚህ አስተያየቶች እንደ መቀነጥነጥ፣ መወዛወዝ፣ ፋይዳ ቢስ የአካል እንቅስቃሴ፣ ሐሳብን የሚበታተን ጠባይ፣ እንዲሁ ያሉትን መጥፎ ልምዶች ተዋግተን ድል እንድናደርግ ይረዳናል። በአንድ በኩል ፊታችንን ከመቋጠር በሌላ በኩል ያለምክንያት ጥርሳታችንን ከመገልፈጥ መጠንቀቅ አለብን። ከአድማሮቻችን ጋር ግንኙነት ለማድረግ ዐይን ለዐይን መተያየት እንችላለን፤ ሆኖም ለይተን ወደ አንድ አቅጣጫ ማዘንበልን እንቁጣጠር።

ሌሎች ሰባኪዎች በሚሰብኩበት ጊዜ በመመልከት መልካሙን ከመጥፎ ለይተን መውሰድ ወይም ማረም እንችላለን። ሆኖም ሌሎች የሚያደርጉትን መኮረጃ የሰብንም፤ የምናደርግ ከሆነ ግን አድማሮቻችን ምን እንደምንሰብክ ይረዱትና ማዳመጥ ይሳናቸዋል። ስለአሰባስካችን ዘዴ ማንም ሰው ሲሰጠን የሚቻለው ምክር «ራሳችሁን ሁን» የሚል ነው። እንዲህ ማለትም የራሳችን ማንነት የሰብከታችን ማዕከል ይሁን ማለት እንጂ መጥፎ ልምዳችንን አንለውጥ ማለት አይደለም፤ መልካም ዘዴን ለማዳበር አሻፈረን እንላለን ማለትም አይደለም፤

ስለ ቃላት ማሰብ

በዚ ተክርስቲያን ውስጥ ስንሰብክ ለጸንጠታዎቻቸው ቃላት ማሰብ እንዳለብን ቀደም ሲል ጠቅሰናል። እነዚህም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በስፋት የሚነገሩ፣ በየቀኑ በሚደረገው ንግግር ውስጥ ግን የማይገኙ ማስወገድ የሚገባን ከባድ ቃላት ናቸው፤ (ምዕራፍ 5 ይመ)። ወደ ቤተ ክርስቲያን ስለማይሄዱና

ክርስቲያን ስላልሆኑ ሰዎች ትምህርት ጉዳይ (ምዕራፍ 13 ይሙ)። በእነዚህ ሰዎች ዘንድ ለምንጠቀምባቸው ቃላት በጥንቃቄ ማጥናት ያስፈልገናል። ክርስቲያኖች ቀላልና ቀጥተኛ በሆነ፣ በተለመደ ቋንቋ መናገር አለመቻላቸው ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎች ስለ መጽሐፍ ቅዱስ እምብዛም ገድ የለላቸው እንዲሆኑ ካደረጓቸው ምክንያቶች ውስጥ አንዱ ነው።

ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎችን በምናስተምርበት ጊዜ ለምሳሌ «መልእክት» ባማለት ፈንታ «ደብዳቤ» ÷ «ቅዱሳት መጻሕፍት» በማለት ፈንታ «መጽሐፍ ቅዱስ» ማለት ይሻላል። «መጽሐፍ ቅዱስ» ወይም «ቅዱሳት መጻሕፍት» ብንል ስሕተተኞች አይደሉንም፤ ነገር ግን ክርስቲያኖች ብቻ የሚገነዘቧቸውን ቃላት በመምረጥ ፈንታ ማንኛውም ሰው የሚገነዘባቸውን መምረጡ የበለጠ ነው።

ትምህርተ መለኮትን የሚመለከቱ ነገሮችን ማብራራት አስቸጋሪ ነው። ሆኖም ሐሳባችንን በቀላል መንገድ ለመግለጽ ባለብን ተጥር ገንዘብአችንን እንደዚያው እናሻሻላለን። ስለ ጥንቃቄ ማሰብ ትክክለኛች እንድንሆን ይረዳል። ከሥላሴ ጋር የተያያዘ አስቸጋሪ ጉዳይ ቢያጋጥመን እንኳ በተቻለ ጭን ውስብስብ አናድርገው። ብዙ ሰዎች በ «እግዚአብሔር» ÷ «ጌታ» ÷ «ያህዌ» ÷ «ክርስቶስ» ÷ «ኢየሱስ» ÷ «መንፈስ ቅዱስ» መካከል ያለውን ገንኘት በተመለከተ ይደበላለቅባቸዋል። እነዚህ ቃላት አንድ ወይም የተለያዩ ይሁኑ አርግጠኞች አይደሉም። ስለዚህ ለመናገር ስለምንፈልገው ነገር አርግጠኞች ሆነን አለብን። ብዙ ትርጉም ባላቸው ቃላት መጠቀም አይኖርብንም፤ ለምሳሌ «ጌታ» በሚለው ፈንታ «ኢየሱስ» ማለት ብንፈልግ በዚህ መጠቀም አለብን፤ ወይም «እግዚአብሔር» በሚለው ቃል መጠቀም ብንፈልግ በዚህ እንጠቀም። ሰዎች አንድ ጊዜ ክርስቲያኖች ከሆኑ መላውን ነገር ልንገልጽላቸው አንችላለን።

በልምምድ ቴክኒካዊ ቃላትን ማሳደግ አንችላለን፤ ነገሮችን ለመግለጽ ቀላል መንገድ እንፈልጋለን፤ ራሳችንን ለመግለጽም እያዳገተንም፤ ጠቃሚ የሆኑ ምሳሌዎችንና መረጃዎችን እንዲሁም ማንጸጸሪያዎችን የማሰባሰብ ሁኔታዎችን እናዳብራለን። የተማሪነት ዝንባሌ ካለን ልንናገራቸው ወይም ላንናገራቸው የሚገባንን ለይተን ማወቅ አንችላለን።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በምንሰብከበት ጊዜ ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎች በምናስተምርበት ሁኔታ በንግግራችን ላይ ተጥቦች ልንሆን አንችልም። ሆኖም ወደ አርጌው ልምምዳችን ተንሸራተን እንዳንወድቅ መጠንቀቅ አለብን። የምንናገራቸው ቃላት ለእኛ ያላቸውን ትርጉም ለአድግጦቻችን ይላሉ እንደ ሆነ ሁልጊዜ መመርመር አለብን። ይህን ማድረግ የምንችልበት አንዱ መንገድ በምእመኑ ውስጥ ስላሉ አንዳንድ ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎችን ማስቀና የምንናገራቸውን ይገነዘቡ እንደ ሆነ በገሊናችን ውስጥ መገመት ነው።

ሰውየውና መልእክቱ

በምናስተምርበት ጊዜ ቃላትን በመምረጥ ከምናደርገው ጥንቃቄ ሌላ ስለንግግራችንና ስለ ጠባቦችን ጠቅላላ ጥንቃቄ ማድረግ አለብን። ሰዎች የእግዚአብሔርን ባሪያዎች ለውግዘት የማያደርስ ንግግር መናገር አለባቸው። (ቲቶ 2፡8 ፣ ቆላ. 4፡6)፤ በሰዎች ዘንድም ሆነ በግል ሕይወታቸው ነውር የሌለባቸው መሆን ይጠበቅባቸዋል፤ (ቲቶ 1፡6-7 ፣ ፊል 2፡15)። ስለዚህ አኗኗራችን ከምናስተምረው ትምህርት ጋር የሚስማማ መሆን አለበት።

ይህን የማድረግ ጉዳይ የማያቋርጥ ንቃትንና ሥነ ሥርዐትን ይጠይቃል። ምክንያቱም በአንድ በጉላ ስሕተት አድማጮቻችን የትኛውንም ንግግራችንን እንዳያዳምጡ ይዳረጋሉ። ይህም ከእግዚአብሔር ዘንድ ከባድ ፍርድ ሊያመጣብን ይችላል። ሐዋርያው ያዕቆብ፣ የሚያስተምሩ ከሌሎች በበለጠ ይፈረድባቸዋል ይላል፤ (ያዕቆብ 3፡1)። ሐዋርያው ጳውሎስም በሌሎች እየፈረድን የሚያደርጉትን ነገር ብናደርግ ራሳችንን እንደምንኩንን ይናገራል፤ (ሮሜ 2፡1)።

ምንም እንኳን ይህን ማስጠንቀቂያ ክልብ ብንቀበለውም ከፍርሀት ወይም ድፍረት ከማጣት የተነሣ እግዚአብሔር የሰጠንን ጎሳሬነት ሳንወጣ መቅረት የለብንም። እግዚአብሔር ለሰጠን ዐደራ ለምንሰጠው ምላሽ ሁሉ ተጠያቂዎች ነን፤ ስለዚህ የምናከናውነውን ተግባር ክልብ፣ በታማኝነትና በማስተዋል ማድረግ አለብን፤ (1ቆሮ. 4፡1-2)። ከዚህ ጋር በእግዚአብሔር ላይ የምናደርገው መደገፍ በጸሎት መታገዝ አለበት። ሰዎች ወደ እግዚአብሔርና ወደ ቃሉ እንዲሳቡ እንጂ ወደ እኛና ወደስብከታችን ስልት እንዲሳቡ አንፈልግ። ስበከታችንና ትምህርታችን ልብን ለውጦ ወደ እምነት በሚያመጣ በመንፈስ ቅዱስ ላይ መደገፍ አለበት። ይህ ሲሆን አድማጮቻችን ልባቸውን በሰዎች ስኬቶች ላይ በመጣል ፈንታ በእግዚአብሔር ገይል ላይ ያሳርፋሉ፤ (1ቆሮ. 2፡4-5)።

የመጨረሻው ፈተና

አገልግሎታችን በጠንካራ ሥራና በጸሎት ሲታገዝ ለእግዚአብሔር ክብር፣ ለአድማጮቻችን ጥቅም ይሆናል። በአሰባስባችን ዘይቤና ስልት ተግባራዊ ለሆነ መሻሻል እንጥራለን፤ ከሁሉም በላይ ግን ሰዎችን በእግዚአብሔር ቃል ዕውቀት ለመገንባት ዐላማ ሊኖረንና፣ በትምህርታችንም ምሳሌያዊነትንና መጋቤያዊነትን ልናካትት ይገባል።

ይህን በእእምሯችን በመያዝ የስብከታችን ይዘት ሁልጊዜ ሊያሳስቡን ይገባል። ማለፊያ ይዘት ያለውና በሚሰብ ሁኔታ የቀረበ ስብከት ካዘጋጀን ለሠላላ ደቂቃ ወይም ከዚያ በላይ ለረዘመ ጊዜ አድማጮቻችንን ይዘን ለመቆየት

አያቅተንም። በደንብ ያልተዘጋጀና የማይሰብ ስብከት ለዐሥር ደቂቃ እንኳ ቢቀርብ ለረጂም ጊዜ የቀረበ ይመስላል።

የጥሩ ስብከት ፈተና ውጤት ሰዎች ከስብከቱ በኋላ የሚቸሩን ምስጋናና ውዳሴ ሳይሆን፤ በሕይወታቸው ውስጥ የሚያስከትለው ውጤት ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ የሰጠው ማብራሪያ ግቡን መታ የምንለውም አድማጮቻችን ከእግዚአብሔር ጋር ሲታረቁ፣ ወደ ክርስቶስ መልክና ምሳሌ ሲለወጡ ነው። ዐላማችን ሰዎች በእኛ ወይም በስብከታችን ላይ እንዲደገፉ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ቃል እንዴት አድርገው ሊመገቡ እንደሚችሉ ማስተማር ነው። ከቤተ ክርስቲያን ወደ ቤታቸው ሲመለሱ መጽሐፍ ቅዱስ የተናገራቸውን ስመፈጸም ወስነው እንዲመለሱና በውስጣቸው የተደረገውን ተሐድሶም እንዲያስተውሉ ማስገንዘብ አለብን። ይህን ማድረግ በሚጀምሩበት ጊዜ መጥምቁ የሐንስ ሰዎች እርሱን መከተል ትተው ኢየሱስን መከተል በጀመሩበት ጊዜ የተሰማው እርካታ ዐይነት እኛንም ይሰማል። ምክንያቱም ቃሉ ሊልቅ እኛ ግን ልናንስ ይገባል፤ (ዮሐ. 3፡26-30)።